

OWCZAREK ŚRODKOWOAZJATYCKI

(Sredneasiatskaya Ovtcharka)

Pochodzenie: Związek Radziecki (rejon Azji Centralnej)

Data publikacji oryginalnego wzorca: 13.10.2010

Użytkowość: Pies stróżujący

Klasyfikacja FCI: Grupa 2 - Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do bydła.
Sekcja 2.2 - Molosy typu górskiego.
Nie podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Owczarek środkowoazjatycki to jedna z najstarszych ras psów. Rozwijała się ona w drodze naturalnej selekcji przez ponad 4 tysiące lat, na rozległym obszarze, rozciągającym się od Morza Kaspijskiego do Chin i od południowego Uralu po Afganistan. Owczarki środkowoazjatyckie są potomkami najstarszych tybetańskich psów stróżujących, pochodzących od tybetańskiego mastifa; były wykorzystywane głównie do pilnowania stad, obojścia i karawan. Ostra selekcja naturalna spowodowana przez trudne warunki życia i nieustającą walkę z drapieżnikami wpłynęła zarówno na wygląd, jak i na charakter tych psów – są one silne, nieustraszone, i nie trwonią na próżno energii. W rejonie swojego pierwotnego występowania owczarki środkowoazjatyckie wykorzystywane były do pilnowania stad i stróżowania. Praca hodowlana nad tą rasą rozpoczęła się w byłym Związku Radzieckim w latach trzydziestych zeszłego wieku.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Owczarek środkowoazjatycki jest psem roslym i harmonijnie zbudowanym, nieznacznie wydłużonym (ale nie długim, i nie krótkim). Tułów krzepki, dobrze umięśniony, szeroki i głęboki, mięśnie nie są wyraźnie zarysowane. Wyraźny dymorfizm płciowy – samce są bardziej potężne i odważne od suk, mają większą głowę i wyraźniej zaznaczony kłęb. Mocny, z masywnym kośćcem i umięśnieniem. Owczarki środkowoazjatyckie osiągają pełną dojrzałość około 3 roku życia.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia jest tylko nieznacznie większa od wysokości w kłębie. Pożądany duży wzrost, ale najważniejsze jest zachowanie właściwych proporcji. Odległość od podłoża do łokcia wynosi 50-52 % wysokości

w kłębie. Długość kufy wynosi mniej jak 2/3 długości głowy, ale więcej jak 1/3.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Pewny siebie, zrównoważony, dumny i niezależny. Psy są bardzo odważne, charakteryzują się dużą zdolnością do pracy, wytrzymałością i naturalnym instynktem terytorialnym. Charakterystyczną cechą jest brak lęku wobec dużych drapieżników.

GŁOWA:

Masywna, proporcjonalna do całości. Jej kształt jest zbliżony do prostokąta, zarówno przy oglądaniu z góry, jak i z boku.

Mózgoczaszka: Głęboka, płaska i długa. Czoło płaskie. Guz potyliczny wydatny, ale ze względu na mocno rozwinięte mięśnie słabo widoczny. *Łuki nadoczodołowe* umiarkowanie zaznaczone.

Stop: Umiarkowany.

Trzewioczaszka:

Nos: Duży, dobrze rozwinięty, ale nie wystający poza obrys kufy. Czarny, ale u psów białych i płowych może być jaśniejszy.

Kufa: Średniej długości, tępa, oglądana z góry i z boku jest niemal prostokątna, tylko nieznacznie zwęża się w kierunku nosa, głęboka, pojemna, dobrze wypełniona pod oczami. Grzbiet nosa szeroki, prosty, niekiedy nieznacznie opadający. Wyraźny podbródek.

Wargi: Grube, przy zamkniętym pysku górna ściśle zakrywa dolną. Pożądana pełna, czarna pigmentacja warg.

Uzębienie: Szczęki mocne i szerokie, zęby duże, białe, rozstawione blisko siebie, w liczbie 42. Siekacze w jednej linii. Zgryz nożycowy, ale dopuszczalny także cęgowy i odwrócony nożycowy. Kły szeroko rozstawione. Uszkodzenia zębów, o ile nie zmieniają zgryzu, są bez znaczenia.

Policzki: Kości policzkowe długie, dobrze rozwinięte, ale nie aż tak, aby zmieniały prostokątny obrys głowy.

Oczy: Średniej wielkości, umiarkowanie głęboko osadzone, owalne, szeroko rozstawione, spojrzenie skierowane na wprost. Barwa oka od ciemno brązowej do orzechowej, pożądana ciemna. Powieki grube, pożywane, aby dolna nie była zbyt luźna. Trzecia powieka niewidoczna. Bez względu na maść powieki powinny być czarne, pożądana pełna pigmentacja.

Uszy: Średniej wielkości, trójkątne, grube, nisko osadzone, wiszące. Niższa krawędź nasady ucha na wysokości oka, lub nieco niżej.

Krótkie cięcie uszu praktykowane w kraju pochodzenia i tam, gdzie nie jest to zabronione.

SZYJA:

Średniej długości, bardzo mocna, na przekroju owalna, dobrze umięśniona, nisko osadzona. Podgardle jest charakterystyczną cechą rasy.

TUŁÓW:

Linia górna: Harmonijna, mocna, w postawie musi zachowywać typowy przebieg.

Kłęb: Wyraźny, zwłaszcza u samców, umięśniony, długi i wysoki, z wyraźnym przejściem do grzbietu.

Grzbiet: Prosty, szeroki, dobrze umięśniony; długość samego grzbietu wynosi około " odległości od kłębu do nasady ogona.

Lędźwie: krótkie, szerokie, lekko wysklepione.

Zad: Średniej długości, szeroki, dobrze umięśniony, lekko opadający do nasady ogona. Wysokość w kłębie o 1-2 cm większa od wysokości w zadzie.

Klatka piersiowa: Głęboka, długa, szeroka i dobrze rozbudowana, rozszerzająca się ku tyłowi. Żebra rzekome długie. Dołem sięga łokcia lub nieco poniżej. Przedpiersie trochę zaznaczone na wysokości stawu barkowego.

Brzuch i linia dolna: Brzuch umiarkowanie podciągnięty.

OGON:

Gruby u nasady i dość wysoko osadzony, w naturalnej postaci szablasty lub luźno zakręcony na ostatniej jednej trzeciej długości. Przy pobudzeniu wznosi się na wysokość grzbietu lub trochę wyżej, w spoczynku obwisły. W kraju pochodzenia i tam, gdzie nie jest to zabronione, cięty. To, czy ogon jest cięty, czy nie, nie ma wpływu na ocenę.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Wygląd ogólny: Proste, o mocnym kościcu, oglądane z przodu równoległe i niezbyt blisko siebie ustawione. Przedramiona, oglądane z boku, proste.

Łopatka: Długa, skośnie ustawiona, kąt w stawie barkowym około 100°. Dobrze umięśniona.

Ramię: Ukośne, długie i mocne.

Łokcie: Przylegające, nie wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz.

Przedramię: Proste, długie, na przekroju owalne, o bardzo mocnym kośćcu.

Śródreczę: Średniej długości, szerokie, mocne i pionowe.

Łapy: Duże, zaokrąglone, palce wysklepione, opuszki duże i grube, pazury dowolnej barwy.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: Oglądane z tyłu są proste i ustawione równolegle, nieco szerzej od przednich.

Udo: Szerokie, mocno umięśnione, średniej długości.

Kolano: Nie wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz, umiarkowanie kątowne.

Podudzie: Niemal tej samej długości, co udo.

Śródstopie: Bardzo mocne, średniej długości, pionowe, bez wilczych pazurów.

Łapy: Duże, zaokrąglone, palce wysklepione, opuszki duże i grube, pazury dowolnej barwy.

CHODY:

Harmonijne i elastyczne. W kłusie swobodny wykrok kończyn przednich i mocna akcja tylnych. Grzbiet w ruchu prosty, wszystkie stawy pracują bez wysiłku. Kątowanie kończyn jest głębsze w ruchu, niż w postawie.

SKÓRA:

Gruba, na tyle elastyczna i luźna, aby ochraniała przed zranieniem w walkach z drapieżnikami.

SZATA :

Sierść: Gęsta, twarda, prosta, z obfitym podszerstkiem. Na głowie i przednich stronach nóg krótka i gęsta. Na kłębie włos często dłuższy. Włos okrywowy może być krótki lub dłuższy, w zależności od jego długości wyróżnia się dwie odmiany: o włosie krótkim (3-5 cm), jednakowym na całym ciele, i dłuższym (7-10 cm), tworzącym kryzę, pióra za uszami, na ogonie i tylnych stronach kończyn przednich, oraz portki.

Maść: Dowolna, z wyjątkiem genetycznie błękitnej lub czekoladowej we wszelkich kombinacjach oraz płaszczowej czarno rudej.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie: Psy: nie mniej jak 70 cm.

Suki: nie mniej jak 65 cm.

Pożądana duża, ale nie kosztem proporcjonalnej budowy.

Waga: Psy: nie mniej jak 50 kg.
 Suki: nie mniej jak 40 kg.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od ich stopnia oraz wpływu na zdrowie, sprawność i dobre samopoczucie psa.

- Nieznaczne odstępstwa od typu rasowego.
- Suki w samczym typie.
- Okrągła czaszka, wąska kufa i żuchwa, mały nos.
- Oczy osadzone skośnie lub blisko siebie, obwisłe powieki.
- Uszy wysoko osadzone.
- Wargi cienkie lub luźno wiszące.
- Wysoki lub trochę zbyt krótki zad.
- Wąski front.
- Przesadne kątownie tyłu.
- Płaskie łapy i długie palce.
- Akcja przodu wysoka (hackney), ruch trochę niezbalansowany.
- Bardzo krótka sierść.

WADY DUŻE:

- Nerwowość
- Znaczne odstępstwa od typu rasowego i konstytucji.
- Wysokonożność, lekki kośćiec, słabe umięśnienie.
- Oczy jasne lub wylupiaсте.
- Spadzista linia górna.
- Zad wyraźnie wyższy od kłębu.
- Zad wąski, krótki i ścięty.
- Ogon z natury krótki lub zdeformowany.
- Zbyt długie lub miękkie śródrezcze.
- Kończyny tylne mocno podstawione pod tułów.
- Wzrost mniejszy o 2 cm od minimalnego.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Każdy pies, zdradzający wyraźne deformacje budowy lub zaburzenia charakteru powinien być zdyskwalifikowany.
- Nadpobudliwość, strachliwość.
- Tyłozgryz lub wyraźny przodozgryz.
- Psy w suczym typie.
- Oczy różnobarwne, niebieskie lub zielone, zez.
- Luźne stawy.

- Maść płowa z wyraźnym czarnym płaszczem.
- Sierść kędzierzawa lub miękka.
- Rozchwiane chody.

UWAGA:

Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.